

ESIMESE ASTME KOHTU PRESIDENDI MÄÄRUS

5. juuli 2005 *

Kohtuasjas T-117/05 R,

Andreas Rodenbröcker, elukoht Hövelhof (Saksamaa), ja 81 teist hagejat, kelle nimed on esitatud käesoleva määruse lisas, esindaja: advokaat H. Glatzel,

hagejad,

versus

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: M. van Beek ja B. Schima, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

kostja,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

mille esemeks on taotlus komisjoni 7. detsembri 2004. aasta otsuse 2004/813/EÜ, millega võetakse vastavalt nõukogu direktiivile 92/43/EMÜ vastu Atlandi biogeograafilises piirkonnas asuvate ühenduse tähtsusega alade loetelu (ELT L 387, lk 1), täitmise peatamiseks,

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHTU PRESIDENT

on andnud järgmise

määruse

Õiguslik raamistik ja ajutiste meetmete kohaldamise taotluse aluseks olevad asjaolud

- 1 Nõukogu on 21. mail 1992 võtnud vastu direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT L 206, lk 7; ELT eriväljaanne 15/02, lk 102; edaspidi „direktiiv“).
- 2 Direktiivi eesmärk on selle artikli 2 lõike 1 kohaselt aidata kaasa looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitsmisega bioloogilise mitmekesisuse säilimisele liikmesriikide territooriumil, kus kohaldatakse asutamislepingut.

- 3 Direktiivi artikli 2 lõige 2 täpsustab, et direktiivi kohaselt võetud meetmed on kavandatud ühenduse tähtsusega looduslike elupaikade ning looduslike looma- ja taimeliikide soodsa kaitsestaatuse säilitamiseks või taastamiseks.

- 4 Direktiivi kuuenda põhjenduse kohaselt tuleb selleks, et tagada ühenduse tähtsusega looduslike elupaikade ja liikide soodsa kaitsestaatuse taastamine või säilitamine, määrata konkreetsed erikaitsealad (edaspidi „erikaitseala“), et kindlaksmääratud ajakava kohaselt luua Euroopas sidus ökoloogiline võrgustik.

- 5 Direktiivi artikli 3 lõike 1 alusel hõlmab see võrgustik, mida nimetatakse „Natura 2000“, lisaks erikaitsealadele ka liikmesriikide poolt nõukogu 2. aprilli 1979. aasta direktiivi 79/409/EMÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta (EÜT L 103, lk 1; ELT eriväljaanne 15/01, lk 98) kohaselt klassifitseeritud linnukaitsealad (edaspidi „linnukaitseala“).

- 6 Direktiivi artikli 1 punkti 1 alusel on erikaitseala „ühenduse tähtsusega ala, mille liikmesriik on määranud õigus- ja haldusaktide ja/või lepingu alusel ning kus kohaldatakse vajalikke kaitsemeetmeid, et säilitada või taastada nende looduslike elupaikade ja/või liikide populatsioonide soodsat kaitsestaatust, mille jaoks ala on määratud“.

- 7 Direktiivi artikkel 4 näeb ette kolmeetapilise menetluse erikaitseala määramiseks. Selle artikli lõike 1 kohaselt esitab iga liikmesriik alade loetelu, kus märgitakse, millised kohalikke I lisas nimetatud looduslikke elupaigatüüpe ja II lisas nimetatud liike alal esineb. Loetelu koos ala käsitleva teabega saadetakse komisjonile kolme aasta jooksul direktiivi teatavaks tegemisest.

- 8 Direktiivi artikli 4 lõike 2 alusel kehtestab komisjon nende loetelude ja selle III lisas sätestatud kriteeriumide alusel ning kokkuleppel kõikide liikmesriikidega ühenduse jaoks oluliste alade esialgse loetelu. Ühenduse jaoks olulisteks aladeks valitud alade loetelu kinnitab komisjon direktiivi artiklis 21 sätestatud korras. Artikli 4 lõike 3 kohaselt kehtestatakse nimetatud loetelu kuue aasta jooksul alates direktiivi teatavakstegemisest.
- 9 Direktiivi artikli 4 lõige 4 sätestab, et kui ala on lõikes 2 sätestatud korras kinnitatud ühenduse jaoks oluliseks alaks, määravad asjaomased liikmesriigid ala erikaitsealaks võimalikult kiiresti, kuid hiljemalt kuue aasta jooksul, kehtestades prioriteetid lähtuvalt sellest, kui tähtis ala on I lisas nimetatud looduslike elupaigatüüpide või II lisas nimetatud liikide soodsa kaitsestaatuse säilitamise või taastamise ja Natura 2000 sidususe seisukohast, ning pidades silmas ala ähvardavat kahjustamist või hävitamist.
- 10 Direktiivi artikli 4 lõikes 5 on täpsustatud, et niipea kui ala on kantud komisjoni koostatud ühenduse jaoks oluliste alade loetellu, kohaldatakse selle suhtes artikli 6 lõikeid 2, 3 ja 4.
- 11 Direktiivi artikkel 6 näeb ette:

„1. Liikmesriigid kehtestavad erikaitsealade suhtes vajalikud kaitsemeetmed, mille hulka kuuluvad vajaduse korral asjakohased kaitsekorralduskavad, mis on eraldi välja töötatud või lisatud muudesse arengukavadesse, ning asjakohased õiguslikud, halduslikud või lepingulised meetmed, mis vastavad aladel esinevate I lisa looduslike elupaigatüüpide ja II lisa liikide ökoloogilistele vajadustele.

2. Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid, et vältida erikaitsealadel looduslike elupaikade ja liikide elupaikade halvenemist ning selliste liikide häirimist, mille kaitseks alad on määratud, kuivõrd selline häirimine võib oluliselt mõjutada käesoleva direktiivi eesmärkide täitmist.

3. Iga kava või projekti, mis ei ole otseselt seotud ala kaitsekorraldusega või ei ole selleks otseselt vajalik, kuid mis tõenäoliselt avaldab alale olulist mõju eraldi või koos muude kavade või projektidega, tuleb asjakohaselt hinnata seoses tagajärgedega, mida see ala kaitse-eesmärkidele avaldab. Pädevad siseriiklikud asutused annavad kavale või projektile kava või projekti tagajärgede hindamise järelduste alusel ning lõike 4 sätete kohaselt nõusoleku alles pärast seda, kui nad on kindlaks teinud, et see ei avalda asjaomase ala terviklikkusele negatiivset mõju, ja teevad seda vajaduse korral pärast avaliku arvamuse saamist.

4. Kui hoolimata negatiivsest hinnangust kava või projekti tagajärgedele ala suhtes ja alternatiivsete lahenduste puudumisel tuleb kava või projekt üldiste huvide seisukohast eriti mõjuvatel põhjustel, sealhulgas sotsiaalsetel või majanduslikel põhjustel siiski ellu viia, peab liikmesriik võtma kõik vajalikud asendusmeetmed, et tagada Natura 2000 võrgustiku üldise sidususe kaitse. Liikmesriik teatab komisjonile vastuvõetud asendusmeetmetest.

Kui asjaomasel alal esineb esmatähtsaid looduslikke elupaigatüüpe ja/või esmatähtsaid liike, võib kaaluda ainult neid seisukohti, mis on seotud rahva tervise või avaliku julgeolekuga, esmatähtsate soodsate tagajärgedega keskkonnale või komisjoni arvamuse kohaselt muude üldiste huvide seisukohast eriti mõjuvate põhjustega.”

¹² Direktiivi artikkel 7 näeb ette, et „alates direktiivi rakendamise kuupäevast” asendavad direktiivi artikli 6 lõigetest 2, 3 ja 4 tulenevad kohustused direktiivi 79/409 artikli 4 lõike 4 esimesest lausest tulenevaid kohustusi.

13 Ala DE4118401 „Vogelschutzgebiet Senne mit Teutoburger Wald” on direktiivi 79/409 alusel kaitstud ala.

14 Komisjoni 7. detsembri 2004. aasta otsus 2004/813/EÜ, millega võetakse vastavalt nõukogu direktiivile 92/43/EMÜ vastu Atlandi biogeograafilises piirkonnas asuvate ühenduse tähtsusega alade loetelu (ELT L 387, lk 1; edaspidi „vaidlusalune otsus”) on vastu võetud direktiivi artikli 4 lõike 2 kolmanda lõigu alusel. See loetelu sisaldab järgmisi alasid:

— DE4117301 „Sennebäche”;

— DE4117302 „Holter Wald”;

— DE4118301 „Senne mit Stapelager Senne”.

Menetlus ja poolte nõuded

15 Andreas Rodenbröker ja 81 teist hagejat, kelle nimed on esitatud käesoleva määruse lisas, esitasid EÜ artikli 230 neljanda lõigu alusel hagi, mis saabus Esimese Astme Kohtu kantseleisse 9. märtsil 2005 ja milles nõutakse vaidlusaluse otsuse tühistamist.

- 16 Hagejad esitasid Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 104 ning EÜ artiklite 242 ja 243 alusel ajutiste meetmete kohaldamise taotluse eraldi dokumendiga, mis saabus Esimese Astme Kohtu kantseleisse 25. märtsil 2005.
- 17 Hagejad on nende taotluses jagatud kuueks rühmaks:
- Andreas Rodenbröker, Bernhard Bröckling, Johannes Bröckling, Hedwig Bröckling, Josef Flüter, Karl-Heinz Fritze, Heinz Göke, Alwine Griffiths, Dieter Johannesmeier, Reinhard Jostwerner, Meinolf Kirchhoff, Ursula Klausfehring, Gerhard Korsmeier, Raimund Korsmeier, Mike Leuschner, Jürgen Linse, Martin Steffens, Hartwig Pollmeier, Anton Rampsel, Irene Rampsel, Franz-Josef Regenhard, Johannes Relard, Karl-Heinz Relard, Hubert Rodehutschord ja Heinz Schlotmann (edaspidi „Haustenbach'i elanikud”);
  - Norbert Altemeyer, Beate Beckamann, Gerhard Benteler, Rainer Benteler, Carl-Stefan Biermeier, Josef Biermeier, Manfred Block, Ludwig Brinkmann, Karl-Heinz Deppe, Friedhelm Dirks, Siegfried Engels, Wilhelm Ennekens, Johannes Evers, Elke Furlkröger, Reinhard Furlmeier, Andreas Gutsche, Franz Hachmann, Heinz Meermeier, Barbara Meermeier, Heike Meuser, Ferdinand Brock, Maria Brock, Monika Plasshenrich, Heinrich Plasshenrich, Manfred Jürgenliemke, Ludwig Teichmann, Ute Teichmann, Senne Großwild Safari-Land GmbH, Renate Henning, Udo Henning, Karl-Heinz Kleinemeier, Hubert Sander ja Elisabeth Kipshagen (edaspidi „Furlbach'i elanikud”);
  - Meinolf Benteler, Richard Berens, Hans-Josef Joachim, Inge Jostameling, Rudolf Jürgenliemke, Edmund Jürgenliemke, Kunigunde Jürgenliemke, Franz-Josef Kipshagen, Heidrun Kreyer, Werner Lienen, Ulrich Wend, Monika Winter, Christiane Füchtebauer ja Frank Röhlke (edaspidi „Wehr-Wapelbach'i elanikud”);

- Gabriele Berenbrinker, Josef Delker, Josef Dresselhaus, Norbert Hunke, Heribert Rodenbeckenschnieder ja Josef Ewers (edaspidi „Rodenbachi, Roden- ja Wapelbach'i ja Nördliche Moosheide elanikud”);

- Gemeinde Hövelhof (edaspidi „kohalik omavalitsus”);

- Bussemas & Pollmeier GmbH & Co. KG, Reinhard Goldkuhle ja Meinolf Maasjost (edaspidi „Holter Wald'i elanikud”).

18 Ajutiste meetmete kohaldamise taotluses paluvad hagejad, et komisjoni kohustataks:

- esiteks, peatama vaidlusaluse otsuse kohaldamine alade DE4117301 „Sennebäche”, DE4118301 „Senne mit Stapelager Senne”, DE4118401 „Vogelschutzgebiet Senne mit Teutoburger Wald” ja DE4117302 „Holter Wald” (edaspidi „vaidlusalused alad”) klassifitseerimise suhtes kuni lahendi tegemiseni põhimeetluses.

- teiseks, teavitama Saksamaa Liitvabariiki vaidlusaluse otsuse kohaldamise peatamisest vaidlusaluste alade osas;

- kolmandaks kandma kohtukulud.

- 19 Kirjalikes märkustes, mis saabusid Esimese Astme Kohtu kantseleisse 13. aprillil 2005, palus komisjon, et taotlus jäetaks põhjendamata tõttu rahuldamata ja et kohtukulude kandmine otsustataks edaspidi.
- 20 Hagejad esitasid 21. aprillil 2005 omal algatusel Esimese Astme Kohtule märkused komisjoni märkuste kohta.
- 21 Esimese Astme Kohtu presidendi 21. aprilli 2005. aasta otsuse alusel lisati hagejate täiendavad märkused toimikusse ja komisjonil paluti esitada nende kohta uued märkused enne 29. aprilli 2005.
- 22 Komisjon teatas 27. aprillil 2005 Esimese Astme Kohtu presidendile, et ta ei soovi esitada märkusi hagejate esitatud täiendavate märkuste kohta.

Õiguslik käsitlus

- 23 Esimese Astme Kohus võib ühelt poolt EÜ artiklite 242 ja 243 sätete koostoimes ning teiselt poolt EÜ artikli 225 lõike 1 alusel määrata, et vaidlusaluse õigusakti kohaldamine tuleb peatada, kui tema arvates asjaolud seda nõuavad, või ette kirjutada vajalikke ajutisi meetmeid.
- 24 Kodukorra artikli 104 lõike 2 kohaselt tuleb ajutiste meetmete kohaldamise taotluses nimetada hagi ese, kiireloomulisust põhjendavad asjaolud ning fakti- ja õigusväited, mis esmapilgul õigustavad (*fumus boni juris*) taotletava ajutise meetme kohaldamist.

Need tingimused on kumulatiivsed, mistõttu ajutiste meetmete kohaldamise taotlus tuleb tagasi lükata juhul, kui mõni neist tingimustest puudub (Euroopa Kohtu presidendi 14. oktoobri 1996. aasta määrus kohtuasjas C-268/96 P(R): SCK ja FNK v. komisjon, EKL 1996, lk I-4971, punkt 30).

- 25 Arvestades toimikutes esitatud asjaolusid leiab ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik, et tal on olemas kõik vajalikud materjalid, et teha otsus ajutiste meetmete kohaldamise taotluse kohta ilma, et oleks vajalik ära kuulata poolte suulised selgitused.

Poolte argumendid

Vastuvõetavus

- 26 Hagejad väidavad esiteks, et nende esitatud kohaldamise peatamise taotlus vastab kõigile Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 104 lõikes 2 loetletud tingimustele, ja teiseks, et põhimenetluses on hagi vastuvõetav. Viimases osas väidavad hagejad, et vaidlusalune otsus mõjutab otseselt ja isiklikult nende omandiõigusi ja et otsust ei saa pidada ettevalmistavaks meetmeks. Nende sõnul väljendab vaidlusaluse otsuse avaldamine vastupidi seda, et komisjon tahab otsusele anda siduvat õiguslikku mõju.
- 27 Otsese puutumuse kohta väidavad hagejad, et kõnealuste ühenduse õigusnormide kohaldamisel puudub igasugune kaalutusõigus. Nende õiguslik mõju tuleneb automaatselt ja üksnes ühenduse õigusest. Hagejate sõnul tuleneb automaatsus selgelt direktiivist enesest ja sellele lisaks ka neist direktiivi ülevõtmiseks vastuvõetud siseriiklikest sätetest, milles ei esine sisulisi erinevusi võrreldes ühenduse õigusnormidega.

- 28 Direktiivi artikli 4 lõike 5 õiguslikud tagajärjed ja eriti direktiivi artikli 6 lõikes 2 sätestatud keeldu halvendada looduslikke elupaikasid ja liikide elupaikasid ning direktiivi artikli 6 lõikes 3 kehtestatud kohustust hinnata asjakohaselt iga kava või projekti mõju alale kohaldatakse juba otseselt hagejate maadele. Nende maid puudutavate kavade või projektide osas tuleks neil viimati nimetatud sätte kohaselt läbi viia mõjude asjakohane hindamine, et ära hoida märkimisväärseid negatiivseid mõjusid. Kui selliste mõjude ärahoidmine ei ole võimalik, tuleks neil direktiivi artikli 6 lõike 4 alusel võtta kõik vajalikud asendusmeetmed.
- 29 Lisaks sellele väidavad hagejad, et direktiivi artikli 6 kohaselt ei piirdu halvendamise keelu ja mõjude asjakohase hindamise kohustuse kohaldamine üksnes erikaitsealadel ja linnukaitsealadel asuva kinnisvaraga, vaid selle eesmärk on kaitsta ka kõnealuste alade ümbruskonda. Seetõttu kuulub direktiivi kohaldamisalasse kogu nende kinnisvara.
- 30 Selles osas mainivad hagejad näiteks M. Jürgenliemke't, kes on üks Furlbach'i elanikest. Pädev siseriiklik ametiasutus tegi otsuse kõnealuse hageja ehitusloa taotluse kohta, mis puudutas elamu ehitamist enda maatükile, mis asub ühest vaidlusalusest alast umbes 85 meetrit lõuna pool. Pädeva siseriikliku asutuse otsuse järgi on keelatud kõik toimingud, mis võivad põhjustada kaitstud ala hävimise, rikkumise, muutmise, püsiva häirimise või kahjustamise.
- 31 Viimaseks märgivad hagejad, et direktiivi artikkel 6 ei tee selle sätte kohaldamisel mingit vahet asjaõigusel, nagu omandiõigus, ja lepinguõigusel, nagu üürilepingust tulenev õigus. Hagejad rõhutavad, et vaidlusalune otsus puudutab sama moodsid nii üürnikke kui ka omanikke.

- 32 Isikliku puutumuse kohta väidavad hagejad, et selle tingimuse nad täidavad, kui arvestada seda, et vaidlusalused alad eristuvad teistest vaidlusaluses otsuses sisalduvatest aladest sel põhjusel, et need on ainsad alad, mis ei täida direktiivi kriteeriume. Hagejate sõnul ei puuduta otsus isiklikult mitte üksnes omanikke, vaid ka üürnikke, kohalikku omavalitsust ja Holter Wald'i elanikke.
- 33 Vastuses väidab komisjon, et kõnealune taotlus tuleb tunnistada vastuvõetamatuks, sest esiteks ei vasta see Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 104 lõikes 2 ettenähtud nõuetele, ja teiseks seetõttu, et vaidlusaluse otsuse tühistamishagi, millel käesolev taotlus põhineb, on ise ilmselgelt vastuvõetamatu. Erinevalt kohalikust omavalitsusest ei puuduta vaidlusalune otsus hagejaid otseselt. Muu hulgas ei puuduta sama otsus neid isiklikult.
- 34 Esimese Astme Kohtu kodukorra artiklis 104 esitatud tingimuste kohta väidab komisjon, et hagejad ei tõenda otsuse vaidlustatud osa ja väidetava puutumuse vahelist seost. Komisjon leiab, et kuna seda seost ei ole ajutiste meetmete kohaldamise taotluses mainitud, ei saa sellest taotlusest järeldada, et hagejatel on menetluse algatamise huvi. Komisjon järeldab, et see puudus moodustab kodukorra artikli 104 tingimuste rikkumise.
- 35 Komisjon väidab, et hagejate hagi, milles nad tuginevad otsuse õiguslikele tagajärgedele ala DE4118401 osas, on esmapilgul vastuvõetamatu, sest seda ala ei ole mainitud vaidlusaluse otsuse lisas.
- 36 Lisaks märgib komisjon, et hagi ei võimalda teha kindlaks neid Haustenbach'i elanikke, keda otsus puudutab otseselt, sest nende vara asub alal DE4118301, mida vaidlusalune otsus mainib, ja neid, keda otsus puudutab otseselt seetõttu, et nende

vara asub alal DE4118401, mida vaidlusalune otsus ei maini. Komisjon järeldeb sellest, et sellises olukorras ei ole võimalik esmapilgul teha kindlaks, kes on need Haustenbach'i elanikud, kellel on õigus olla põhimenetluses pool.

- 37 Vastavalt direktiivi artiklile 7 kohaldatakse artikli 6 lõigetest 2, 3 ja 4 tulenevaid kohustusi direktiivi rakendamise kuupäevast või alates ala direktiivi 79/409 kohasest klassifitseerimisest või tunnustamisest liikmesriigi poolt, kui viimane kuupäev on hilisem. Komisjoni sõnul puudub vaidlusalusel otsusel hagejate suhtes õiguslik mõju. Sellest tulenevalt on ekslik hagejate tõlgendus, mille kohaselt on direktiivi kohaldamise kuupäev alal DE4118401 ühenduse loetelu vastuvõtmispäev.
- 38 Hagejate õiguse osas olla kohtumenetluses pool on komisjon esiteks seisukohal, et otsus ei puuduta ilmselgelt otseselt teisi hagejaid peale kohaliku omavalitsuse.
- 39 Komisjon rõhutab, et tuleb teha vahet küsimusel, kas kõnealuseid sätteid kohaldatakse vahetult, ja küsimusel, kas need puudutavad üksikisikuid otseselt. Käesoleval juhul on direktiivi sätted koos vaidlusaluse otsusega sellist laadi, mis kohustavad otseselt siseriiklikke ametiasutusi võtma meetmeid.
- 40 Komisjon lisab, et selles osas on otsustav kriteerium see, kas siseriiklikel ametiasutustel on kaalutusõigus või mitte, sest meede võib puudutada üksikisikut otseselt vaid siis, kui selline kaalutusõigus puudub.

- 41 Selle kohta väidab komisjon, et direktiivi artikli 6 lõige 2 sätestab kohustuse vältida alade kahjustamist ja häirimist. Sama direktiivi artikli 6 lõiked 3 ja 4 kehtestavad sellistele kavadele ja projektidele loa andmise menetluse, mis võivad ala mõjutada. Mõlemal juhul on tegemist liikmesriikide, aga mitte üksikisikute kohustustega.
- 42 Kõigepealt palutakse liikmesriikidel direktiivi artikli 6 lõike 2 osas võtta vajalikke meetmeid, et vältida erikaitsealadel looduslike elupaikade ja liikide elupaikade halvenemist ning selliste liikide häirimist, mille kaitseks alad on määratud, kuivõrd selline häirimine võib oluliselt mõjutada direktiivi eesmärkide täitmist.
- 43 Komisjoni sõnul jätab see säte liikmesriikidele kaalutlusõiguse vähemalt kahel juhul, esiteks selle otsustamisel, millal võib häirimisel olla märkimisväärseid tagajärgi, ja teiseks, millised on vajalikud meetmed kahjustamise ja häirimise vältimiseks. Komisjon märgib, et nii kaua kui liikmesriik ei ole kaalutlusõigust kasutanud, on võimatu kindlaks teha, kas ja millisel viisil võib meede hagejate õiguslikku olukorda mõjutada.
- 44 Teiseks tuletab komisjon isikliku puutumuse tingimuse osas meelde, et hagejad on kohustatud tõendama, et direktiiv puudutab neist isiklikult igäht enda olukorra tõttu.
- 45 Komisjoni sõnul ei ole seda tõendatud.

- 46 Selles osas vaidleb komisjon vastu argumendile, mille kohaselt direktiiv puudutab sama moodi nii üürnikke kui ka omanikke. Komisjon märgib, et hagejate esitatud märkused on lakoonilised ega sisalda ühtegi argumenti selle kohta, kuidas meede puudutab neid hagejaid, kelle õigus tuleneb üürilepingust. Komisjon järeldeb sellest, et esmapilgul ei ole võimalik teha kindlaks seda, kes on need hagejad, keda meede puudutab isiklikult.

Kiireloomulisus

- 47 Hagejad leiavad, et kui vaidlusaluse otsuse täitmist ei peatata, tekib neil raske ja korvamatu kahju.

- 48 Esiteks rikutakse vaidlusaluse otsusega hagejate omandiõigusi, sest nad ei saa oma maatükke enam vabalt kasutada. Hagejad leiavad, et kui arvestada praegust majanduslikku olukorda, võib mis tahes nende kasutusvabaduste mõjutamine otseselt direktiivi artikli 6 lõikes 2 sätestatud kahjustamiskeelu või kasutamispriirangute tõttu viia selleni, et põllumajandus-, metsandus- või kalakasvatustevõtted või koguni väiketööstus ei ole enam rentaablid ja peavad seetõttu oma tegevuse lõpetama, millega kaasneb oht, et need tegevusalad ja töökohad kaovad.

- 49 Teiseks rikub vaidlusalune otsus kohaliku omavalitsuse pädevust planeerimisvaldkonnas, mida kaitseb Saksa riigiõigus.

- 50 Kolmandaks väidavad hagejad, et vaidlusaluse otsuse täitmise peatamine on edaspidise kohtumenetluse seisukohast vajalik selleks, et nad saaksid esitada tõendeid selle kohta, et praegu ei esine vaidlusalustel aladel kaitsealuseid looma- ja taimeliike.
- 51 Komisjon leiab omalt poolt, et hagejate kahe esimese argumendi sõnastus on üldine, hüpoteetiline ja ebamäärane ning et tõendid neid ei kinnita.
- 52 Hagejate kolmanda ja viimase argumendi kohta märgib komisjon, et hagejatel on võimalus esitada kõnealuseid tõendeid põhimenetluses ja et seega ei tõenda nende argumendid nõutavat kiireloomulisust.

Ajutiste meetmete üle otsustava kohtuniku hinnang

Esialsed märkused vastuvõetavuse kohta

- 53 Kõigepealt tuleb meelde tuletada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt nõuavad kodukorra artikli 104 lõikes 2 sätestatud tingimused, et peamised faktilised ja õiguslikud asjaolud, millele ajutiste meetmete kohaldamise taotlus toetub, peavad selguma ühtselt ja arusaadavalt ajutiste meetmete kohaldamise taotluse tekstist endast (Esimese Astme Kohtu presidendi 7. mai 2002. aasta määrus kohtuasjas T-306/01 R: Aden jt v. nõukogu ja komisjon, EKL 2002, lk II-2387, punkt 52 ja Esimese Astme Kohtu presidendi 10. novembri 2004. aasta määrus kohtuasjas T-303/04 R: European Dynamics v. komisjon, EKL 2004, lk II-3889, punktid 63 ja 64).

- 54 Käesolevas asjas tuleb sedastada, nagu komisjon on õigesti rõhutanud, et taotlus sisaldab vähe asjaolusid, mille põhjal ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik saab kindlaks teha, kas taotletud meetmete kohaldamine on esmapilgul õigustatud. Sellegipoolest sisaldab taotlus vaatamata oma ebaselgusele ja esitusviisi segasusele väiteid ja argumente, mille eesmärk on tõendada, et on täidetud need tingimused, mis puudutavad *fumus boni juris*'e olemasolu ja kiireloomulisust, ja kui taotlus on võimaldanud komisjonil esitada selle kohta oma märkusi ja mis võimaldavad ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustaval kohtunikul teha otsust. Sellises olukorras ei saa järeldada, et taotlus on vastuvõetamatu sel põhjusel, et ei ole järgitud Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 104 lõikes 2 sätestatut.

Hagi vastuvõetavus põhimenetluses

- 55 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei kontrollita ajutiste meetmete kohaldamise menetluses üldjuhul hagi vastuvõetavust, et vältida põhimenetluses nõude ette ära otsustamist. Kui aga väidetakse nagu käesolevas kohtuasjas, et põhimenetluses on hagi, millega seoses ajutiste meetmete kohaldamise taotlus esitatakse, ilmselgelt vastuvõetamatu, siis võib osutada vajalikuks kontrollida, kas esmapilgul esinevad teatud asjaolud, mis võimaldavad hagi vastuvõetavaks tunnistada (Esimese Astme Kohtu presidendi 15. veebruari 2000. aasta määrus kohtuasjas T-1/00 R: Hölzl jt v. komisjon, EKL 2000, lk II-251, punkt 21 ja Esimese Astme Kohtu presidendi 8. augusti 2002. aasta määrus kohtuasjas T-155/02 R: VVG International jt v. komisjon, EKL 2002, lk II-3239, punkt 18).
- 56 EÜ artikli 230 neljanda lõike alusel võib „[i]ga füüsiline või juriidiline isik [algatada] samadel tingimustel [...] menetluse temale adresseeritud otsuse vastu ja sellise otsuse vastu, mis teda otseselt ja isiklikult puudutab, kuigi vormiliselt on see teisele isikule adresseeritud määrus või otsus”. Kuigi EÜ artikli 230 neljas lõik ei käsitle sõnaselgelt üksikisikute poolt direktiivi vastu esitatud tühistamishagide vastu võetavust, tuleneb Euroopa Kohtu praktikast ometi, et sellise hagi vastuvõetamatuks tunnistamiseks ainuüksi sellest asjaolust ei piisa (Esimese Astme Kohtu 17. juuni 1998. aasta otsus kohtuasjas T-135/96: UEAPME v. nõukogu, EKL 1998, lk II-2335,

punkt 63 ja Esimese Astme Kohtu 10. septembri 2002. aasta määrus T-223/01: Japan Tobacco ja JT International v. parlament ja nõukogu EKL 2002, lk II-3259, punkt 28).

- 57 Peale selle, vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale on akt üldkohaldatav, kui seda kohaldatakse objektiivselt kindlaksmääratud olukordadele ja kui see tekitab õiguslikke tagajärgi üldiselt ja abstraktselt ette nähtud isikute rühmadele (vt Esimese Astme Kohtu 10. juuli 1996. aasta otsus kohtuasjas T-482/93: Weber v. komisjon, EKL 1996, lk II-609, punkt 55 ja Esimese Astme Kohtu 15. detsembri 2000. aasta määrus kohtuasjas T-113/99: Galileo ja Galileo International v. nõukogu, EKL 2000, lk II-4141, punkt 45).
- 58 Siiski ei saa välistada seda, et nii olemuselt kui kohaldamisalalt üldine säte puudutab otseselt ja isiklikult füüsilist või juriidilist isikut (Euroopa Kohtu 18. mai 1994. aasta otsus kohtuasjas C-309/89: Codorniu v. nõukogu, EKL 1994, lk I-1853, punkt 19 ja Euroopa Kohtu 22. novembri 2001. aasta otsus kohtuasjas C-451/98: Antillean Rice Mills v. nõukogu, EKL 2001, lk I-8949, punkt 46).
- 59 Lisaks nähtub väljakujunenud kohtupraktikast, et üksikisiku otsene puutumus eeldab, et vaidlustatud ühenduse meede mõjutab otseselt nimetatud isiku õiguslikku olukorda ning ei jäta meedet rakendama kohustatud adreessaadile mingit kaalutusõigust — akti rakendamine on puhtautomaatne ja tuleneb vaid ühenduse õigusnormidest, ilma et kohaldataks muid vahenorme (vt Euroopa Kohtu 5. mai 1998. aasta otsus kohtuasjas C-386/96 P: Dreyfus v. komisjon, EKL 1998, lk I-2309, punkt 43 ja viidatud kohtupraktika ning Esimese Astme Kohtu 15. märtsi 2004. aasta määrus kohtuasjas T-139/02: Institouto N. Avgerinopoulou jt v. komisjon, EKL 2004, lk II-875, punkt 62 ja viidatud kohtupraktika).
- 60 Isikliku puutumuse kohta tuleb tõsta esile, et selline üldkohaldatav õigusakt nagu direktiiv saab füüsilisi või juriidilisi isikuid isiklikult puudutada vaid siis, kui see

mõjutab neid mingite neile ainuomaste omaduste või neid kõigist teistest isikutest eristava faktilise olukorra tõttu ja seega individualiseerib nad analoogselt otsuse adressaadiga (Euroopa Kohtu 16. mai 1991. aasta otsus kohtuasjas C-358/89: Extramet Industrie *v.* nõukogu, EKL 1991, lk I-2501, punkt 16; eespool punktis 58 viidatud kohtuotsus Codorniu *v.* nõukogu, punkt 20; eespool punktis 58 viidatud kohtuotsus Antillean Rice Mills *v.* nõukogu, punkt 49 ja Euroopa Kohtu 25. juuli 2002. aasta otsus kohtuasjas C-50/00 P: Unión de Pequeños Agricultores *v.* nõukogu, EKL 2002, lk I-6677, punkt 36).

61 Lisaks juhul, kui mitu hagejat on esitanud ühe hagi, on see hagi vastuvõetav siis, kui ühel neist on õigus olla kohtumenetluses pool. Sellises olukorras puudub vajadus kontrollida teiste hagejate õigust olla kohtumenetluses pool (vt selle kohta Euroopa Kohtu 24. märtsi 1993. aasta otsus kohtuasjas C-313/90: CIRFS jt *v.* komisjon, EKL 1993, lk I-1125, punktid 30 ja 31).

62 Käesolevas asjas tuleb eraldi käsitleda esiteks nende hagejate olukorda, kes on Hausenbach'i, Furlbach'i, Wehr-Wapelbach'i, Rodenbach'i, Roden- ja Wapelbach'i ja Nördliche Moosheide ja Holter Wald'i elanikud (edaspidi „elanikud”), ja teiseks kohaliku omavalitsuse olukorda.

63 Esiteks on poolte esitatud argumentide puhul tõsine kahtlus võimaluse suhtes, et vaidlusalune otsus puudutab elanikke otseselt ja isiklikult. Eespool punktis 59 viidatud kohtupraktika kohaselt tuleb elanikel muu hulgas tõendada, et vaidlusalune otsus puudutab neid otseselt. Esmapilgul ei nähtu käesoleva kohtuasja toimikus sisalduvatest dokumentidest, et vaidlusaluse otsuse vastuvõtmise aluseks olnud direktiiv ei jäta mingisugust kaalutlusõigust Saksamaa ametisasutustele, kelle ülesandeks on kohaldada direktiivi ülevõtnud siseriiklikku õigust.

64 Teiseks on kohaliku omavalitsuse puhul selge, et vaidlusalune otsus puudutab teda otseselt.

- 65 Sellest järeldub, et kui kohalik omavalitsus suudab tõendada, et vaidlusalune otsus mõjutab teda kõigist teistest isikutest eristava faktilise olukorra tõttu, on hagi vastuvõetav.
- 66 Kohalik omavalitsus ei esita siiski selliseid asjaolusid, mille eesmärk oleks tõendada, et vaidlusalune otsus mõjutab teda konkreetsete põhjuste tõttu teiste hagejatega võrreldes viisil, mis eristab teda piisavalt selleks, et otsust saaks pidada teda isiklikult puudutavaks.
- 67 Selle kohta taotluses esitatud asjaolude osas, mis puudutavad eranditult kõiki hagejaid, tuleb märkida esiteks seda, et sellest, et vaidlusalused alad on vaidlusaluses otsuses väidetavalt ainsad alad, mis ei vasta direktiivis nimetatud kriteeriumidele, ei piisa esmapilgul selleks, et seda otsust saaks pidada kohalikku omavalitsust isiklikult puudutavaks.
- 68 Teiseks tuleb täheldada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei piisa ainuüksi üldisest huvist, mis võib ühel juriidilisel isikul nagu kohalikul omavalitsusel olla majanduskorra küsimustes pädeva üksusena oma territooriumil, et jõuda sellel territooriumil majandusliku arengu seisukohast soodsa tulemuseni, et kohalikku omavalitsust saaks pidada isiklikult puudutatuks EÜ artikli 230 neljanda lõigu mõistes (Euroopa Kohtu 10. aprilli 2003. aasta otsus kohtuasjas C-142/00 P: komisjon v. Nederlandse Antillen, EKL 2003, lk I-3483, punkt 69).
- 69 Järelikult, kui arvestada kohtumenetluse käesolevas etapis esitatud poolte argumente, on tõsine kahtlus seoses võimalusega, et vaidlusalune otsus puudutab kohalikku omavalitsust isiklikult.

- 70 Ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik leiab veel, et käesoleva kohtuasja aluseks olevas olukorras puudub vajadus jätkata käsitlust teemal, kas tühistamishagi on esmapilgul vastuvõetav. Hagejad ei ole igal juhul tõendanud, et taotletud ajutiste meetmete kohaldamise määramisega on kiire.

Kiireloomulisus

- 71 Tuleb meenutada, et ajutiste meetmete kohaldamise taotluse kiireloomulisust hinnatakse selle alusel, kas asjas on vaja teha esialgne lahend vältimaks ajutisi meetmeid taotlevale poolele raske ja korvamatu kahju tekkimist (Euroopa Kohtu presidendi 6. veebruari 1986. aasta määrus kohtuasjas 310/85 R: *Deufil v. komisjon*, EKL 1986, lk 537, punkt 15 ja Esimese Astme Kohtu presidendi 30. juuni 1999. aasta määrus kohtuasjas T-13/99 R: *Pfizer Animal Health v. nõukogu*, EKL 1999, lk II-1961, punkt 134). Viimati nimetatut peab tõendama, et ta ei saa oodata lõplikku lahendit põhimenetluses, ilma et talle selline kahju tekiks (Euroopa Kohtu presidendi 8. mai 1991. aasta määrus kohtuasjas C-356/90 R: *Belgia v. komisjon*, EKL 1991, lk I-2423, punkt 23 ja Esimese Astme Kohtu presidendi 15. novembri 2001. aasta määrus kohtuasjas T-151/01 R: *Duales System Deutschland v. komisjon*, EKL 2001, lk II-3295, punkt 187).
- 72 Kuigi vastab tõele, et raske ja korvamatu kahju olemasolu tõendamiseks ei tule ajutiste meetmete kohaldamise menetluses tõendada kahju tekkimist absoluutse kindlusega, vaid piisab, kui kahju tekkimine on ettenähtav piisava tõenäosusega, tuleb hagejatel tõendada vähemalt faktilised asjaolud, mille põhjal saab järeldada, et raske ja korvamatu kahju võib tekkida, et ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik saaks hinnata selle tõenäosust (vt selle kohta Euroopa Kohtu 29. juuni 1993. aasta määrus kohtuasjas C-280/93 R: *Saksamaa v. nõukogu*, EKL 1993, lk I-3667, punkt 34 ja Euroopa Kohtu presidendi 14. detsembri 1999. aasta määrus kohtuasjas C-335/99 P(R): *HFB jt v. komisjon*, EKL 1999, lk I-8705, punkt 67).

- 73 Käesolevas asjas tuleb kõigepealt teha vahet kahjul, mis tekkis väidetavalt elanikele, kes kuuluvad hagejate sõnul vaidlusaluse otsuse alusel direktiivi kohaldamisalasse, ja kahjul, mis tekkis väidetavalt kohalikule omavalitsusele.
- 74 Tuleb märkida, et kahju tekkimise oht elanike valdusõiguse vabale kasutamisele omaniku või üürnikuna on ebamäärane ja hüpoteetiline. Taotlusele ei ole lisatud ainsatki konkreetset tõendit ega selgitust selle kohta, milles need ohud seisnevad. Lisaks ei kujuta väidetavad asjaolud endast tegelikku ohtu, vaid tegemist on tulevase, ebakindla ja juhuslikult saabuda võiva ohuga.
- 75 Kui hagejate argumenti vaidlusaluse otsuse tekitatud väidetavast kahjust teatavatele töökohtadele saab mõista nii, et väidetav kahju tekkis hagejatest erinevatele isikutele, tuleb sedastada, et hagejad ei saa tugineda sellisele kahjule, sest kahju, mida arvestatakse kiireloomulisuse hindamisel, peab olema tekkinud taotlejale isiklikult (eespool punktis 71 viidatud määrus Pfizer Animal Health v. nõukogu, punkt 136).
- 76 Argumendi selles osas, mis puudutab elanike õigustele tekkivat kahju, sealhulgas nende töökohtade kaotust, ja mida saab mõista nii, et väidetav kahju on majanduslik, piisab, kui meelde tuletada, et sellist kahju ei või pidada korvamatuks ega isegi raskesti korvatavaks, välja arvatud erandlikel asjaoludel, kui selle eest on hiljem võimalik maksta rahalist hüvitist (vt eespool punktis 71 viidatud määrus Pfizer Animal Health v. nõukogu, punkt 137 ja viidatud kohtupraktika). Käesolevas asjas ei ole hagejad esitanud ühtegi sellist asjaolu, mida saab pidada erandlikuks asjaoluks.

- 77 Kohaliku omavalitsuse pädevusele planeerimisvaldkonnas tekkiva väidetava kahju kohta esitatud argumendid on hüpoteetilised. Nagu kohalik omavalitsus ise rõhutab, puudutavad need viited tulevase arendusprojekte. Lisaks sisaldab taotlus vaid algelisi selgitusi kõnealuste projektide kohta. Taotlusele ei ole lisatud ainsatki konkreetset tõendit ja selles ei selgitata, miks väidetav kahju on raske ja veel korvamatu. Sellised argumendid ei tõenda tegeliku kahju ohu olemasolu, vaid tulevase, ebakindla ja juhusliku ohu võimalikku saabumist.
- 78 Hagejate kolmanda argumendi osas, mis puudutab võimalust esitada tõendeid selle kohta, et vaidlusalustel aladel puuduvad kaitstud looma- ja taimeliigid, väidab komisjon õigesti, et selle argumendiga ei saa tõendada, et tekkida võib raske ja korvamatu kahju.
- 79 Sellises olukorras tuleb asuda seisukohale, et hagejate esitatud asjaoludega, mis on vastavalt eespool märgitule üldised, ebamäärased ja hüpoteetilised ning mida ei kinnita piisavad tõendid, ei ole võimalik õiguslikult piisavalt tõendada, et taotletud ajutiste meetmete kohaldamata jätmine tekitab hagejatele raske ja korvamatu kahju.
- 80 Eespool esitatust järeldub, et hagejad ei ole suutnud tõendada, et kiireloomulisuse tingimus on täidetud. Järelikult tuleb ajutiste meetmete kohaldamise taotlus jätta rahuldamata, ilma et oleks vaja hinnata, kas muud ajutiste meetmete kohaldamise tingimused on täidetud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHTU PRESIDENT

määrab:

- 1. Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.**
- 2. Kohtukulude kandmine otsustatakse edaspidi.**

Luxembourgis, 5. juulil 2005.

Kohtusekretär

H. Jung

President

B. Vesterdorf

LISA

Bernhard Bröckling, elukoht Hövelhof (Saksamaa),

Johannes Bröckling, elukoht Hövelhof,

Hedwig Bröckling, elukoht Hövelhof,

Josef Flüter, elukoht Hövelhof,

Karl-Heinz Fritze, elukoht Hövelhof,

Heinz Göke, elukoht Hövelhof,

Alwine Griffiths, elukoht Hövelhof,

Dieter Johannesmeier, elukoht Hövelhof,

Reinhard Jostwerner, elukoht Hövelhof,

Meinolf Kirchhoff, elukoht Hövelhof,

Ursula Klausfehring, elukoht Hövelhof,

Gerhard Korsmeier, elukoht Hövelhof,

Raimund Korsmeier, elukoht Hövelhof,

Mike Leuschner, elukoht Hövelhof,

Jürgen Linse, elukoht Hövelhof,

Martin Steffens, elukoht Hövelhof,

Hartwig Pollmeier, elukoht Hövelhof,

Anton Rampsel, elukoht Hövelhof,

Irene Rampsel, elukoht Hövelhof,

Franz-Josef Regenhard, elukoht Hövelhof,

Johannes Relard, elukoht Hövelhof,

Karl-Heinz Relard, elukoht Hövelhof,

Hubert Rodehutschord, elukoht Hövelhof,

Heinz Schlotmann, elukoht Hövelhof,

Norbert Altemeyer, elukoht Hövelhof,

Beate Beckmann, elukoht Schloß Holte Stukenbrock (Saksamaa),

Gerhard Benteler, elukoht Schloß Holte Stukenbrock,

Rainer Benteler, elukoht Schloß Holte Stukenbrock,

Carl-Stefan Biermeier, elukoht Schloß Holte Stukenbrock,

Josef Biermeier, elukoht Schloß Holte Stukenbrock,

Manfred Block, elukoht Hövelhof,

Ludwig Brinkmann, elukoht Schloß Holte Stukenbrock,

Karl-Heinz Deppe, elukoht Schloß Holte Stukenbrock,

Friedhelm Dirks, elukoht Schloß Holte Stukenbrock,

Siegfried Engels, elukoht Hövelhof,

Wilhelm Ennekens, elukoht Hövelhof,

Johannes Evers, elukoht Schloß Holte Stukenbrock,

Elke Furlkröger, elukoht Hövelhof,

Reinhard Furlmeier, elukoht Hövelhof,

Andreas Gutsche, elukoht Hövelhof,

Franz Hachmann, elukoht Schloß Holte Stukenbrock,

Heinz Meermeier, elukoht Hövelhof,

Barbara Meermeier, elukoht Hövelhof,

Heike Meuser, elukoht Schloß Holte Stukenbrock,

Ferdinand Brock, elukoht Schloß Holte Stukenbrock,

Maria Brock, elukoht Schloß Holte Stukenbrock,

Monika Plasshenrich, elukoht Schloß Holte Stukenbrock,

Heinrich Plasshenrich, elukoht Schloß Holte Stukenbrock,

Manfred Jürgenliemke, elukoht Schloß Holte Stukenbrock,

Ludwig Teichmann, elukoht Schloß Holte Stukenbrock,

Ute Teichmann, elukoht Schloß Holte Stukenbrock,

Senne Großwild Safari-Land GmbH, asukoht Schloß Holte Stukenbrock,

Renate Henning, elukoht Schloß Holte Stukenbrock,

Udo Henning, elukoht Schloß Holte Stukenbrock,

Karl-Heinz Kleinemeier, elukoht Schloß Holte Stukenbrock,

Hubert Sander, elukoht Schloß Holte Stukenbrock,

Elisabeth Kipshagen, elukoht Schloß Holte Stukenbrock,

Meinolf Benteler, elukoht Schloß Holte Stukenbrock,

Richard Berens, elukoht Hövelhof,

Hans-Josef Joachim, elukoht Schloß Holte Stukenbrock,

Inge Jostameling, elukoht Schloß Holte Stukenbrock,

Rudolf Jürgenliemke, elukoht Schloß Holte Stukenbrock,

Edmund Jürgenliemke, Schloß Holte Stukenbrock,

Kunigunde Jürgenliemke, Schloß Holte Stukenbrock,

Franz-Josef Kipshagen, elukoht Schloß Holte Stukenbrock,

Heidrun Kreyer, elukoht Schloß Holte Stukenbrock,

Werner Lienen, elukoht Schloß Holte Stukenbrock,

Ulrich Wend, elukoht Schloß Holte Stukenbrock,

Monika Winter, elukoht Schloß Holte Stukenbrock,

Christiane Fächtemeier, elukoht Schloß Holte Stukenbrock,

Frank Röllke, elukoht Schloß Holte Stukenbrock,

Gabriele Berenbrinker, elukoht Schloß Holte Stukenbrock,

Josef Delker, elukoht Schloß Holte Stukenbrock,

- **Josef Dresselhaus**, elukoht Verl (Saksamaa),
- Norbert Hunke**, elukoht Schloß Holte Stukenbrock,
- Heribert Rodenbecken-schnieder**, elukoht Verl,
- Josef Ewers**, elukoht Schloß Holte Stukenbrock,
- Gemeinde Hövelhof**, asukoht Hövelhof,
- Bussemas & Pollmeier GmbH & Co. KG**, asukoht Verl,
- Reinhard Goldkuhle**, elukoht Schloß Holte Stukenbrock,
- Meinolf Maasjost**, elukoht Verl.